



December 2011, nr.1

De Steenkapper



j.wijdemans@hetnet.nl

Beste familieleden,

Tot aan de reunie zal ik je kennis laten maken met enkele familieverhalen die je wellicht niet kent. Deze keer gaat het over de vader van Opa Wijdemans, Jacobus Ludovicus Wijdemans. Maar eerst wil ik de kop van de krant even uitleggen. Wij hebben hem “de Steenkapper” genoemd omdat Opa Wijdemans, toen hij ging werken, als steenkappersknecht is begonnen bij de Fa. Petit. Links zie je daarom een steenkapper. Ik heb navraag gedaan bij de Fa. Petit, maar jammer genoeg bestaat het bedrijf niet meer en niemand weet waar het archief is gebleven. Rechts staat het wapen van Raamsdonck. Dat is het dorp waar halverwege de 17^e eeuw de tot nog toe oudst bekende voorvader is geboren.

Ik wens jullie veel leesplezier en heb je ook een familieverhaal dat iedereen mag lezen, laat het me even weten.

Overgrootvader Jacobus Ludovicus Wijdemans

Overgrootvader Jacobus is in 's-Hertogenbosch geboren in de voormalige Diepstraat. Deze lag in de buurt van de St.Jacobuskerk, nabij de St.Jacobusstraat.

De Diepstraat was een armzalige steeg zonder riool of waterleiding. Er was één centrale WC-gelegenheid voor de hele buurt. In deze steeg is Jacobus op 31 augustus 1852 geboren. Hij kreeg nog twee broers en een zus. Deze drie kinderen zijn op zeer jeugdige leeftijd overleden. Zijn broer Josephus Antonius werd in 1854 geboren in de Hinthammerstraat en overleed zeven dagen oud. De volgende was zijn zus Gerardina, geboren in 1855, ook in de Hinthammerstraat, maar overleed in 1857 te Maastricht in de Boschstraat, een bekend schipperskwartier. Als laatste werd Leendert Antoon geboren, in 1857 ook in de Boschstraat te Maastricht. Hij overleed een jaar later in 's-Hertogenbosch in het ziekenhuis, waar twee maanden eerder zijn moeder, Geertrui van den Eng, was gestorven. Zo bleef Jacobus alleen over. Zijn vader, Antonius Wijdemans, hertrouwde in 1859 met de weduwe Adriana van Uden. We weten uit overlevering dat Jacobus niet lang bij zijn ouders heeft gewoond, hij werd naar Besoyen gestuurd naar familie.

Tante Frieda vertelde dat hij bij een “Ome van der Hammen” woonde. Ik ben gaan natrekken wie deze persoon toch wel mocht zijn. Het blijkt inderdaad een aangetrouwde oom te zijn, die met de zus van zijn moeder was getrouwd, Jannigje van den Eng.

Overgrootvader Jacobus komt in 1870, hij is dan 18 jaar oud, vanuit Besoyen naar Tilburg. Na eerst in een logement in de Monumentstraat te hebben gewoond gaat hij in de zgn. Koningswei wonen in de Prinses



Jacobus Ludovicus Wijdemans

Sophiastraat nr. M97, waarschijnlijk ook een logementje. Hij blijft er wonen tot eind 1872 en verhuist dan, opnieuw naar zijn oom Cornelis van der Hammen in Helmond. Twee jaar later in 1874 trouwt hij met Maria Elisabeth van Deun. Zij is de dochter van de uit Turnhout afkomstige wever Jan Baptist van Deun en Gerdina van Venrooy. Hij krijgt met haar vijf kinderen, waarvan er twee blijven leven nl. opa Leonardus Josephus en Gordina Johanna. Moeder Maria van Deun overlijdt al in januari 1881. In maart 1882 hertrouwt hij met Helena Deelen en gaat met haar in de Zes Gehuchten wonen. Bij haar krijgt hij dertien kinderen, waarvan er ook maar twee blijven leven nl. Maria Godefrida en Elisabeth Francisca. Tussen het sterven van zijn 1^e vrouw en het huwelijk van zijn 2^e vrouw heeft hij twee dienstmeiden gehad nl. Alberdina de Bon en Ida Marijnen resp. 42 en 20 jaar oud. Zij pasten op de kinderen en deden het huishouden. Ik heb stellig de indruk dat Jacobus door de week niet eens thuis was. Er gaat nl een verhaal dat hij aan de Domtoren in Utrecht heeft gewerkt. Tussen 1875 en 1893 is er aan de domtoren flink gewerkt en gerestaureerd o.l.v. Pierre Cuijpers. En omdat Jacobus bij zijn verhuizing terug naar Tilburg in 1889 als beroep op gaf metselaar/ aannemer, heeft hij waarschijnlijk in Utrecht zijn vak geleerd en dan moet hij een goed vakman zijn geweest als hij heeft mogen restaureren aan zo'n prachtig monument en onder zo'n beroemde architect. Ook gaat er een verhaal dat hij van die toren gevallen zou zijn. Daarvan hield hij een stijf been over en zou hij een zilveren rib hebben gekregen. Het eerste is juist, aldus familieleden die hem nog hebben gekend, hij liep een weinig mank. Alleen de zilveren rib lijkt me wat overdreven.

Zoals vermeld verhuist hij met zijn gezin in 1889 naar Tilburg. Waarom naar Tilburg, er woonde daar geen familie van hem. Mogelijk kon en mocht hij door zijn ongeluk niet meer op grote hoogte werken en heeft ander werk gezocht een waarschijnlijk gevonden in de buurt van Tilburg. Van hem is namelijk ook bekend dat hij de ommuring van de trappistenabdij van Koningshoeve heeft gebouwd. Toeval of niet, in 1890 wordt aangevangen met de bouw van een nieuwe abdij en brouwhuis en in 1894 was de abdij klaar.

In ieder geval hij verhuist met zijn gezin in 1889 naar Tilburg, weer naar de Prinses Sophiastraat maar nu nr. N279. Later verhuizen ze naar de Schoolstraat 15 en vervolgens weer terug naar de Prinses Sophiastraat op nr. 26. Daar overlijdt zijn 2^e vrouw op 30 december 1911. Een van zijn dochters is naar Roermond vertrokken en daar getrouwd, ook Jacobus gaat haar achter na in augustus 1912 maar keert in september al weer terug naar Tilburg en trekt in bij zijn andere dochter, Maria Godefrida, op het adres Schoolstraat 6. Doch zij verhuist nog hetzelfde jaar weer naar de Prinses Sophiastraat, waarschijnlijk door het drankprobleem van haar vader. Jacobus blijft in de Schoolstraat wonen tot najaar 1919, hij verhuist dan naar Langestraat 112 om enkele maanden later te verkassen naar Hoefakkerstraat 93 en vervolgens naar Lovensestraat 3f. Zijn drankprobleem is waarschijnlijk de oorzaak van de vele verhuizingen. Hij heeft zijn hele aannemersbedrijf "verdonken" in de kroegen. Als hij tenslotte in 1922 opgenomen wordt in het St. Josephgesticht aan de Lange Nieuwstraat 200, blijft hij daar wonen tot aan zijn dood op 12 juli 1939, bijna 87 jaar oud.

Joseph Wijdemans (Ant.zn)

BID VOOR DE ZIELERUST VAN
den Heer

Jacobus Ludovicus Wijdemans,

Weduwnaar van Mejuffrouw

HELENA DEELEN,

bevorens Weduwnaar van Mejuffrouw

ELISABETH VAN DEUN,

geboren te 's Hertogenbosch 31 Aug. 1852
en overleden te Tilburg in het St. Joseph-
Gasthuis 12 Juli 1939, voorzien van de
H.H. Sacramenten der Stervenden.

Hij is gestorven in een hoge ouderdom,
gekomen tot de volheid van de dagen.

Gelukkig zij, aan wie God de genade
van een lang leven schenkt, want zij kunnen
zich voorbereiden om een zalige dood te
sterven.

Gaarne ging hij op naar de tempel des
Heren, om daar zijn God en Heer te aan-
bidden.

Vol overgeving aan de H. Wil van God
is hij gestorven. Kalm en gelaten ging hij
de dood tegemoet.

De godsvrucht tot de H. Maagd en Moeder
Gods is een onderpand van de eeuwige zalig-
heid. Op Maria stelde hij zijn vertrouwen,
op haar had hij al zijn hoop gevestigd.

Dierbare Kinderen, dient God in oprecht-
heid en vroomheid des harten; dan zal God
u zegenen en zult gij gelukkig zijn in dit
leven. Eenmaal zien wij elkander weder.

Genadige Heer Jezus, geef hem de eeuwige
rust.
(300 d. afl.)

J. van der Hart, kosteer, Besterd.